

جراحی اقتصادی با هزینه‌های گزاف

«جراحی اقتصادی» واژه‌ای که به زعم دولتمردان بالاخره در سال ۱۴۰۴ اجرا شد و البته تبعات ناگواری نیز به همراه داشت و به جهت عدم اطلاع رسانی موثر و زمینه‌سازی مناسب برای اجرای آن، هزینه‌های سنگینی را به کشور و مردم تحمیل کرد. اگرچه سال‌ها که فعالان بخش خصوصی واقعی بر لزوم یکسان‌سازی نرخ ارز تاکید می‌کردند و این مهم را یکی از ضروریات اقتصادی کشور می‌دانستند، اما عمدتاً خصولتی‌ها آن هم به جهت منافع حزبی و گروهی خویش نه بخاطر معیشت مردم، همواره جلوی اجرای این طرح را می‌گرفتند و البته تنها کسانی که از این رانت‌های سنگین بی‌بهره می‌ماندند، مردم بودند. جراحی سنگین اقتصادی اگرچه هزینه‌های زیادی در پی داشت اما سرانجام انجام شد و نکته مهم در این میان، رعایت اصول ایمنی بعد از جراحی است چرا که اگر پرهیزهای لازم و مراقبت‌های لازم از این بیمار صورت نگیرد، مجدداً آن بیماری با شدت بیشتری بازمیگردد. از آن مهم‌تر شناسایی و رفع علت بیماری است که بارها گفته شده و کلمه‌ای نیست جز «تورم». بر همگان واضح و مبرهن است که ریشه ناترازی‌های اقتصادی که عمدتاً در قالب نرخ ارز، یارانه، ناترازی و ... نمود می‌یابد، تورم است و تا زمانی که موضوع تورم حل نشود این ناترازی‌ها ادامه خواهد داشت. از زمان دلار ۴۰۰ تومن و ۸۰۰ تومن و ... این رویه وجود داشته و تا ارقام بسیار بالاتر نیز در صورت عدم رفع مشکلات ناشی از تورم، پیش خواهد رفت. بر کسی پوشیده نیست که مهم‌ترین عامل وجود و گسترش تورم، خود مجموعه عریض و طویل دولت است مانند بسیار دیگری از ناترازی‌ها که عمدتاً توسط خود دولت شکل می‌گیرد چرا که دولت بزرگ‌ترین شرکت، بزرگ‌ترین مصرف‌کننده، بزرگ‌ترین فعال اقتصادی و بزرگ‌ترین فعال سیاسی است و چه مجموعه اقتصادی است که تاب و توان رقابت با دولت را داشته باشد. بیش از هشتاد درصد فعالیت‌های اقتصادی کشور به زعم بسیاری از کارشناسان، کماکان در اختیار دولت است و بیشترین کارکنان و کارمندان و شرکت‌ها و ... در اختیار دولت یا زیرمجموعه‌های آن است و تا دولت عزمی را در درون خود نداشته باشد لاجرم مشکلی نیز حل نمی‌شود. دیر نیست که پس از این جراحی بزرگ با هزینه‌های گزاف، مجدداً جراحی دیگری در راه باشد تا وقتی که مشکل و بیماری اصلی مرتفع نگردد.

سردبیر